

หลวงพ่อบุรณะวัดจินตามณี

พระครูปริยัติกิจจานุภูล

เจ้าอาวาสวัดจินตามณี

H13003

ไฟไหม้วัดจินตามณี

“เมื่อมีเจริญ ก็มีเสื่อม เป็นของคู่กันเป็นธรรมดาของสังขาร”

อาตมาจะเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวอาตมาและวัดจินตามณี ตำบลบ้านแป้ง อำเภอพรหมบุรี ตำบลของวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ อาตมาก็ทำหน้าที่อันเป็นกิจของสงฆ์เรียบร้อย โดยไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าวันนี้จะเป็นคืนที่ฝันร้าย อันเป็นชะตากรรมอันหนักที่จะมาถึงอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า เป็นวันที่จะต้องสูญเสียทุกอย่างที่มีอยู่ ดังคำที่ว่า “โจรปล้นสักร้อยครั้งยังไม่เท่ากับไฟไหม้ครั้งเดียว” ในความรู้สึกหรือจิตใต้สำนึกในคืนนี้นั้น มีความไม่สงบอยู่ตลอดเวลา จนถึงเวลาสมควรอาตมาก็สวดมนต์ภาวนาตามปกติแล้วก็เข้าจำวัด ในขณะที่จำวัดรู้สึกว้าวุ่น ๗ ตื่น ๗ อยู่ตลอดเวลา ก็พยายามภาวนาสงบจิต เพื่อต้องการให้จำวัดหลับสนิท แต่ก็ยังหาความสงบมิได้ จนถึงเวลาประมาณ ๑ นาฬิกาของวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ไฟฟ้าเกิดดับ ๗ ติด ๗ อยู่พักหนึ่ง อาตมาก็คิดว่าไฟฟ้าคงจะเกิดเหตุภายนอกวัด จึงไม่เกิดความสงสัยอะไร เพราะไฟฟ้าก็ติดตามปกติแล้ว หลังจากนั้นประมาณสัก ๓๐ นาที อาตมาก็ต้องตกใจเมื่อพระภิกษุที่อยู่ใกล้เหตุการณ์รีบมาบอกอาตมาว่าเกิดเหตุเพลิงไหม้ในกุฏิ อาตมาก็ถามว่าหลังไหน ท่านบอกหลังใต้สุด จึงรีบไปดูจุดที่เกิดเหตุ อาตมาเห็นไฟกำลังไหม้ภายในกุฏิอย่างหนัก จึงปลุกพระและเด็กวัดทุกคนให้ช่วยกันดับ ทุกคนพยายามดับจนสุดความสามารถ พระบางรูปก็ตีระฆังและกลอง อาตมาก็สั่งให้พระโทรไปแจ้งรถดับเพลิงตามหน่วยต่าง ๆ กวารถจะมาถึงก็ไหม้ไปเกือบ ๑ หลังแล้ว ทั้งชาวบ้านเป็นร้อยคน นายอำเภอ รองผู้กำกับฯ ก็มาช่วยกัน แต่พระเพลิงก็ไหม้อย่างหนัก ชาวบ้านหรือทุกคนต่างยืนดูกันด้วยอาการกระวนกระวายร้อนกร้อน

ใจ เสียอกเสียใจกับภาพที่กำลังเกิดขึ้น บ้างก็อุทานว่าหมดแล้ววัดเราไม่เหลืออะไรอีก คนเฒ่าคนแก่ก็ร้องไห้ร้องให้เสียอกเสียใจ เห็นแล้วน่าสลดใจยิ่งนัก ส่วนตัวอาตมาก็พยายามทำใจสั่งการให้คุมสถานการณ์ให้ได้ แต่ก็สุดวิสัยจนพระเพลิงได้ไหม้กุฏิไปหลังแล้วหลังเล่า หมดกุฏิไป ๖ หลัง หอสวดมนต์ ๑ หลัง หอกลองหอรชังอีกอย่างละหลัง สิ่งของที่อยู่ในหอสวดก็ดี กุฏิก็ดี เสียหายจนหมดสิ้น คงเหลือกุฏิอยู่หลังเดียวซึ่งเป็นที่อยู่ของอดีตเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นอาจารย์ของอาตมาเอง และก็รูปหล่อของท่านที่อยู่ในหอสวดมนต์ไม่ไหม้ไปกับพระเพลิงเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในความสงบแล้ว อาตมาก็นั่งคิดว่านี่เป็นความฝันร้ายแต่เป็นเรื่องจริง ทุกสิ่งทุกอย่างหมดแล้วจะทำอย่างไรดี กุฏิไม้สักสวย ๆ งาม ๆ อายุเป็นร้อยปี หอสวดมนต์ก็หมดไปกับพระเพลิง อะไรมันมีดมนไปหมด มองภาพที่เสียหายก็นึกแทบทำใจไม่ได้ แต่ก็พยายามข่มจิตข่มใจตลอดเวลาว่าจะไม่แสดงอาการความรู้สึกเสียใจให้ญาติโยมได้รู้ได้เห็น เพราะจะทำให้ญาติโยมเสียใจมากขึ้น กว่าอาตมาจะทำใจได้ก็นานพอสมควร พอนึกถึงที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราตรัสไว้ว่า **ทุกสิ่งทุกอย่างมีเกิดขึ้นก็มีดับไปเป็นธรรมดา มีเจริญก็มีเสื่อม เป็นสัจธรรมเที่ยงแท้** เมื่อวานนี้เรามีที่อยู่อาศัยที่ประกอบกิจ มีสมบัติที่สะสมเอาไว้เป็นของวัดก็ดี หรือของตนเองก็ตาม แต่วันนี้ไม่มีอะไรเหลือคงมีผ้าห่มผ้าห่มติดตัวออกมาจากห้องเท่านั้น เมื่อเราเกิดมาก็ไม่มีอะไรเรามีแต่กรรมดีและชั่วติดตัวกันมาเท่านั้นเอง จะคิดเสียใจทำไมให้เกิดทุกข์เสียเปล่า ถือว่าเกิดจากความประมาทหรือเวรกรรมของเรา หรือวัดของเรา เมื่อคิดได้แบบนี้แล้วอาตมาก็เริ่มรวบรวมคิดใช้ปัญญาให้เกิดประโยชน์ เริ่มตั้งโครงการจัดรูปกุฏิ ๔ หลัง ๆ หนึ่งยาว ๙ เมตร กว้าง ๖ เมตร หอสวดมนต์ ๒ หลัง ๆ ยาว ๒๑ เมตร กว้าง ๑๒ เมตร และก็ต้องรีบดำเนินการสร้างกุฏิก่อน เพราะว่าสภาพพื้นที่ที่วัดน้ำจะท่วมสูงมาก สูงถึง ๑.๗๐ เมตร พระก็ไม่มีที่อยู่เมื่อถึงเวลาน้ำท่วม จึงต้องรีบสร้างขึ้น ก็มีญาติโยมมาร่วมบริจาคบ้างแต่ก็ยังขาดทุนทรัพย์อีกมาก อาตมาก็มีดมนพอสมควรว่าจะหาทุนมาสร้างกุฏิและหอสวดมนต์จากที่ไหน

แต่ก็เหมือนฟ้าประทานเมื่อหลวงพ่อบุญรอดพระราชาสุทธิญาณมงคล เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน วิชาการแทนเจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นอาจารย์เป็นกรรมวาจาจารย์ของอาตมาเองได้มาเยี่ยมดูแลให้กำลังใจ อาตมามีกำลังใจขึ้น เมื่อพระผู้ใหญ่ผู้เป็นอาจารย์มาให้กำลังใจ หลวงพ่อ

ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตาอย่างสูงต่อลูกศิษย์ทุกคนที่ได้รับความทุกข์ ท่านให้กำลังใจ ให้ความคิด และให้กำลังใจทรัพย์ ท่านประกาศว่าจะช่วยอนุเคราะห์ในการก่อสร้างวัดจินตามณี ขึ้นมาใหม่จนแล้วเสร็จ ท่านให้อาตมารีบดำเนินการเลย นี่แหละคือความเมตตาที่แท้จริงจาก หลวงพ่อที่ต้องการให้พระศาสนาเจริญต่อไป และลูกศิษย์พ้นจากทุกข์อันหนัก

เกล้ากระหม่อมในนามภิกษุสามเณรและญาติโยมทุกท่านทุกคน ต้องกราบขอบพระคุณ อย่างสูงที่หลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล ให้ความอนุเคราะห์และเมตตาในการก่อสร้างกุฏิและ หอสวดมนต์ ของวัดจินตามณี ต.บ้านแป้ง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี นี่แหละบุญกรรมมีจริง ทำดี ย่อมได้ดี ทำชั่วย่อมได้ชั่ว ทำดีได้สุข ทำชั่วได้ทุกข์ เป็นสัจธรรมที่แท้จริง...